

КАКВО НЪЩО Е ЧОВЪКЪ.

1

(ДОКЛАДЪ ОТЪ ЕДНА МАЙМУНА.)

Споредъ свидѣтелството на единъ отколѣшенъ старъ ржкописъ, въ едно събрание (народно или областно не е казано; но было събрание не е отъ чиновници и за чиновници, а събрание отъ много почитаеми животни) повдигналъ се такъвъ единъ въпросъ: «Да ли е истинна и беспристрастно всичко това, което казватъ сами хората за себе си, когато се описватъ въ *природно* и *нравствено* отношение.» Много оратори вземали думата да расправятъ за това, и едни казвали тѣй, други-инакъ; но най-подиръ дългоухийтъ ораторъ Марчо-Марчевичъ, като най-грьмогласенъ надвикалъ всички други, като казвалъ и доказвалъ, че познава ужъ много добръ хората, като е ходилъ съ тѣхъ за дърва и да ги носи по мѣнастиритѣ, че той видѣлъ много работи, които доказватъ че хората нищо право не сж казали за себе си. И четова което сж писали за тѣхъ си е пълно съ лъжкелства и съ прѣкалени похвали. Много отъ депутатитѣ на животинското събрание поддържаха гласъ

